

ЩОДЕННИК ОКУПАЦІЇ

Преамбула

Щоденник Володимира Вакуленка — це автограф на 35 сторінках із блокнота в клітинку, що налічував 36 сторінок. Готуючи щоденник до друку, ми врахували останню волю автора, тож у разі стилістичних правок не брали до уваги закреслення. Нерозбірливо написаний текст позначений скороченням «нрзб.». Сумнівне прочитання та відновлені фрази, крім стилістичних правок, узяті в ламані дужки. Квадратні дужки в тексті належать автору. Орфографія та пунктуація узгоджені з чинним правописом.

<Закінчується лютий 2022 року. Це вже не була зима, так, часом зранку морозець. Біда була давно очікуваною. Постійні погрози з боку рашистської влади.>

Наближалася до кінця зима. Вона вже не була насичена снігом, подекуди порозтаввали й великі купи.

Сонечко не поспішало вигрівати землю, повільно, ледь-ледь із землі виштовхували свої полохливі пагони тюльпани. Ніхто вже не вкривав їх від морозу — після розбомблених будинків у місті було не до квітів. Біда сунула Україною вже не перший день — сунула війна. Ворог за браком розуму і стратегії не веде чесних боїв. Ворог веде війну кількістю, захоплюючи житлові квартали, аби прикритися мирними мешканцями, хоча спочатку окупантські літаки бомбардували не лише будинки, а й башти, які вловлювали мобільний та інтернет-зв'язок.

Колискова від ворожого БТРа

Ніколи не думав, що моє рідне село стане епіцентром окупації рашистів. Мені з моїми патріотичними проукраїнськими поглядами вкрай небезпечно було б опинитися затиснутому у вороже кільце, але я не мав вибору. Поруч зі мною дитина — до всього з особливим сприйняттям усього, що навколо, — яка ще в перших числах березня взагалі припинила будь-яке спілкування із зовнішнім світом. Врешті, я й так розумів, що всі оці вибухи, «гради», бомбардування і нові команди на кшталт «Бльо, лягай» торкнуться і його аутичної психіки. Хоча те, що в дитини не лише аутизм, цілком усвідомлювалося мною, але заплановане обстеження влітку тепер стовідсотково доведеться відхилити на довгий час. Харків розбомблений, і його реабілітація буде сунути роками.

Звикаєш до всього, головне, ким ти в усьому цьому залишаєшся. Вибухи «градів» мене взагалі не напружували. Я не боюся померти отак щоб одразу, але в мене немає таких привілеїв. Я не сам, тож мушу вижити.

Радіо розповідало про події у великих містах, про рідне містечко згадувалося вкрай рідко. Світла не стало після перших бомбардувань, тож останній інтернет вичавлювали з ноутбуків, аж доки не завмирили на невідь-скільки старенькі блоки живлення. «Київстар» помер давно, «Водафон» час від

Занімувався моєю 2022 року.
Не будучи зимня, так часом з'являю
можливість. Бідно, була дуже оцінка
постійно потрібні з боку ринку
з'являю

Занімувала найбільше
книжки зимня. Вона вже не бу
підстерго скіго, подіймо
поростаючи і великі ку
підтриму

КОЛІСТОВА ВІД БОРОМОГО

Сонечко не поступило фізично
землю повільно відстає із зем
субвалу свої ролі, п'ятому т
ін, нікого вже не будувати і в
зупинити - не є розрахованим буди
і майже було на до ші, і в ті
справа, уривкою вже не перш
весь зоріт ~~з'являю~~ зоріт
нош! Він не відстає зоріт, зоріт
і спірає гіт не відстає зоріт, зоріт
зоріт відстає відстає відстає зоріт
напівноччю, нікого нікого зоріт
вони прикриває нікого, нікого
менш ніж відстає зоріт, зоріт
роз'являю з'являю зоріт, зоріт
нікого нікого зоріт, зоріт
не будинок, а ч. вантаж, єм
виповнює майже, то інтернет
з'являю

Нікому не було що має
сема стане електрикою окупую
шесті, мені з'являю підтрим
там не було, зоріт зоріт
нікого нікого зоріт, зоріт
но було б опинитися в зоріт